

וְהָכִי הוּא. אֲבָל צְאֵנָה וּרְאֵינָה, וְכִי מָאן יָכִיל
 לְמַחְמִי בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, דְּהוּא מַלְכָּא דְשְׁלָמָא דִּילִיָּה,
 וְהָא סָתִים הוּא, מִכָּל חִילֵי מְרוֹמֵין דְּלְעִילָא, בְּהָהוּא
 אֲתָר, (ישעיה סד) דְּעֵין לָא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ. וְאֵת
 אֲמַרְתָּ צְאֵנָה וּרְאֵינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. וְתוּ,
 דְּהָא כְּבוֹד דִּילִיָּה, בְּלָחוּ מִלְּאֲכִי עֲלָאֵי שְׂאֵלֵי
 וְאֲמַרֵי, אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

אֲלָא, מַה דְּאָמַר צְאֵנָה וּרְאֵינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה, בְּעֶטְרָה כְּתוּב, וְלֹא כְּתוּב וּבְעֶטְרָה
 דְּכָל מָאן דְּחָמֵי הֵהוּא עֶטְרָה, חָמֵי נַעַם מַלְכָּא
 דְּשְׁלָמָא דִּילִיָּה. שְׁעֶטְרָה לֹא אֲמוּ, הָא תַּיְינֵן, קָרִי
 לָהּ בֵּת, וְקָרִי לָהּ אַחֻזָּת, קָרִי לָהּ אֵם, וְכֹלָא אֵיִהוּ.
 וְכֹלָא חַוֵי, מָאן דְּיִסְתַּכַּל וַיִּנְדַע בְּהָאֵי, וַיִּנְדַע

חֲכַמְתָּא יִקְרָא.

לשון הקודש

אֲלָא, מַה שְׁאָמַר צְאֵנָה וּרְאֵינָה בְּנוֹת
 צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, בְּעֶטְרָה כְּתוּב, וְלֹא
 כְּתוּב וּבְעֶטְרָה. שְׁכָל מִי שְׂרוּאָה אוֹתָהּ
 עֶטְרָה, רוּאָה אֶת הַנַּעַם שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ. שְׁעֶטְרָה לֹא אֲמוּ, הָרִי
 שְׁנֵינֵן, קוֹרָא לָהּ בֵּת וְקוֹרָא לָהּ אַחֻזָּת,
 קוֹרָא לָהּ אֵם, וְהַכֹּל הוּא, וְהַכֹּל הִיָּה. מִי
 שִׁיסְתַּכַּל וַיִּנְדַע אֶת זֶה, יַדַע חֲכַמְתָּא
 נִכְבְּדָה.

פְּסוּק וְהָ פֶּרֶשׁוּהוּ, וְכֵן הוּא. אֲבָל צְאֵנָה
 וּרְאֵינָה, וְכִי מִי יָכוֹל לְרֹאוֹת בַּמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ?
 וְהָרִי הוּא נִסְתָּר מִכָּל חִילוֹת הַמְּרוֹמִים
 שְׁלֹמֹה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, (ישעיה סד) שְׁעֵין
 לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ, וְאֵתָהּ אֲמַרְתָּ
 צְאֵנָה וּרְאֵינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה?
 וְעוֹד, שְׁהָרִי כְּבוֹדוֹ, כָּל הַמִּלְּאָכִים
 הַעֲלִיּוֹנִים שׁוֹאֲלִים וְאוֹמְרִים אֵיִה מְקוֹם
 כְּבוֹדוֹ?

הַשְׁתָּא מָה אַעֲבִיד, אִי אֵימָא, רָזָא סְתִימָא דָּא,
 לָא אַעֲטְרִיךְ לְגַלְתָּהּ. אִי לָא אֵימָא,
 יִשְׁתְּאַרוּן זַכְּאִין אֱלִין, יִתְמִין מִהֲאִי רָזָא, נָפַל הַהוּא
 סָבָא עַל אַנְפּוּי, וְאָמַר, (תהלים לא) בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
 פְּדִיתָ אוֹתִי יי' אֵל אֱמֶת. מָאנָא דְחֹת לְתַתָּא, הֵיךְ
 יִתְעַבֵּיד לְעֵילָא, בְּעֵלָה דְחֹתָ לְעֵילָא, הֵיךְ יִתְהַפֵּךְ
 וְהָוָה לְתַתָּא. בַּת זַוְגִיָּה אֶתְעַבֵּידת אֲמִיָּה. תְּוֹהָא
 עַל תְּוֹהָא. אַחֻוּהָ אָבוּהָ. אִי אָבוּהָ דְקַדְמִיתָא,
 יִפְרוֹק לִיה, יְאוּת, אָבַל אַחֻוּהָ דְלִיָּהוּי אָבוּהָ, וְכִי
 לָא תְּוֹהָא אִיהוּ דָּא. עֲלָמָא בְּהַפּוֹכָא אִיהוּ. וְדֵאִי
 עֲלָאִין לְתַתָּא, וְתַתָּאִין לְעֵילָא.

אַלְא, (דניאל ב) לָהּוּא שְׁמִיָּה דִי אֱלֹהֵא מְבָרַךְ מִן
 עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא דִי חֲכַמְתָּא
 וְנִבְוֵרְתָא דִילִיָּהּ הִיא. וְהוּא מְהַשְׁנֵא עַדְנֵיָא וְזַמְנֵיָא

לשון הקודש

נְעֻשְׁתָּה אַמּוּ? תְּמִיָּהָה עַל תְּמִיָּהָה. אַחִיו
 הוֹפֵךְ לְאַבְיוּ? אִם אָבִיו שְׁפָרְאֵא שׁוֹנָה
 יִנְאַל אוֹתוֹ - יָפָה, אָבַל אַחִיו שְׁיָהָה
 אָבִיו? וְכִי זֹ לֹא תְּמִיָּהָה?! עוֹלָם הַפּוֹךְ
 הוּא! וְדֵאִי שְׁעֵלְיוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים
 לְמַעְלָה.

אַלְא, (דניאל ב) יְהִיָּה שֵׁם הָאֱלוֹהִים מְבָרַךְ מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, שְׁהַחֲכַמָּה וְהַנְּבִוְרָה

עֲבָשׁוּ מָה אַעֲשֶׂה? אִם אָמַר סוּד נִסְתַּר
 זֶה - לֹא צְרִיךְ לְגַלּוֹת. אִם לֹא אָמַר -
 יִשְׁאַרוּ הַצְּדִיקִים הַלְלוּ יְתוּמִים מִן הַסּוּד
 הַזֶּה. נָפַל אוֹתוֹ הַזְּקֵן עַל פְּנָיו וְאָמַר,
 (תהלים לא) בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי
 ה' אֵל אֱמֶת. כְּלִי שְׁהִיָּה לְמַטָּה, אֵיךְ
 יַעֲשֶׂה לְמַעְלָה? בְּעֵלָה שְׁהִיָּה לְמַעְלָה,
 אֵיךְ יִתְהַפֵּךְ וְיִהְיֶה לְמַטָּה? בַּת זַוְגִיָּה

וְגו' יָדַע מָה בְּחִשּׁוֹכָא וּנְהוֹרָא עִמְיָה שָׂרָא. תָּא
 חַזִּי, מָאן דְּשָׂרִי בְּנְהוֹרָא, לָא יָכִיל לְאַסְתַּכְּלָא
 וּלְמַחְמֵי בְּחִשּׁוֹכָא. אֲבָל קַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לָאו
 חָכְמִי, (דף ק"א ע"א) יָדַע מָה בְּחִשּׁוֹכָא, אִף עַל גַּב
 דְּנְהוֹרָא עִמְיָה שָׂרָא. מְגוּ נְהוֹרָא, אֲסַתְּכַל
 בְּחִשּׁוֹכָא, וְיָדַע פֶּל מַה דְּתַמְּן.

הָכָא, אֵית לְאַקְדָּמָא בְּקַדְמִיתָא, מְלָה חָדָא,
 דְּאָמְרוּ קַדְמָאִי, בְּאֵינוּן חַזִּי לִילְיָא. דְּתַנְּן,
 מָאן דְּאָתִי עַל אֲמִיָּה בְּחִלְמָא, יַצְפָּה לְבִינָה.
 דְּכֹתִיב, (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, הָכָא אֵית
 לְאַסְתַּכְּלָא, אִי בְּנִין דְּאִיְהִי אִם יָאוּת, וְהָזָה לִיָּה
 לְמַכְתָּב חָכְמִי, דְּמָאן דְּחִמָּא אֲמִיָּה בְּחִלְמָא, יִזְכִּי
 לְבִינָה. אֲבָל מָאן דְּאָתִי עַל אֲמִיָּה אֲמָאִי.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהַקְדִּים בְּרֵאשׁוֹנָה דְּבַר אַחַד
 שְׂאָמְרוּ תַקְדְּמוּנִים בְּאוֹתָם מְרֵאוֹת
 הַלִּילָה. שְׂשֻׁנִינִי, מִי שָׂבָא עַל אֲמוּ
 בְּחִלוּם, יַצְפָּה לְבִינָה, שְׂכַתוּב (משלי ב) כִּי
 אִם לְבִינָה תִקְרָא. כָּאֵן יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה, אִם
 מְשׁוּם שְׁהִיא אִם – יָפָה, וְהִזָּה לֹא לְכַתֵּב
 כֶּד: שְׁמִי שְׂרׁוּאָה אֲמוּ בְּחִלוּם, יִזְכָּה
 לְבִינָה. אֲבָל מִי שָׂבָא עַל אֲמוּ לְמָה?

שְׁלוּ הִיא, וְהוּא מְשַׁנָּה עֲדָנִים וְזַמְנִים וְגו'.
 יוֹדַע מַה בְּחִשּׁוֹכָה, וְהָאוּר עֲמוּ שְׂרוּי. בֵּא
 וְרָאָה, מִי שְׂשֻׁנִי בְּאוּר לֹא יוֹכֵל
 לְהַסְתַּכְּל וּלְרֵאוֹת מַה שְׂבַח־שְׂכָה. אֲבָל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא כֶּד, יוֹדַע מַה
 בְּחִשּׁוֹכָה אִף עַל גַּב שְׂהָאוּר שְׂרוּי עֲמוּ.
 מִתּוֹךְ הָאוּר מְסַתְּכַל בְּחִשּׁוֹךְ וְיוֹדַע כֹּל
 מַה שְׂשָׁם.

אֵלֶּא רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ, בְּנִין דְּאִתְהַפְּדוּ וְסָלִיק
מִתְתָּא לְעֵילָא. בְּרָא הָוָה בְּקַדְמֵיתָא, בִּיּוֹן
דְּסָלִיק לְעֵילָא, אִתְהַפְּדוּ אִילְנָא, וְאִתְעָבִיד אִיהוּ
מִעֲלָמָא עֲלָאָה, וְשָׁלִיט עָלָהּ, וְזָכִי לְבִינָה.

בְּקַדְמֵיתָא בְּד סָלִיק אִינְש לְתַלְיִסְר שְׁנִין, מַה
בְּתִיב, (תהלים ב) יי' אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתְהָ
אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ, בְּדִין אִיהוּ לְתַתָּא מִינָהּ. בִּיּוֹן
דְּסָלִיק עָלָהּ, הָאִי אִיהוּ מִעֲלָמָא עֲלָאָה. דְּהָא
אִסְתַּלַּק בְּדִרְגָּא דְיוֹסֵף, וְדָא (ס"א וְדָא) זָכִי לְבִינָה.

אוּרְף הָכִי הָאִי מָאנָא, בְּקַדְמֵיתָא אִיהוּ הָוָה בְּדִרְגָּא
דְיוֹסֵף, בְּעַל אִילְנָא תַתָּאָה, קִיִּימָא בְּרַעוּתִיָּה,
וְשָׁלִיט עָלֶיהָ, דְּהָא כָּל נֹקְבָא, בְּדִיוֹקְנָא דְנוֹקְבָא
אִילְנָא תַתָּאָה קִיִּימָא. בִּיּוֹן דְּאִיהוּ לָא בָּעָא לְקִיִּימָא
בְּהָוָא דְּרָגָא דְיוֹסֵף, וְלָא אִתְקִיִּים לְשִׁמְשָׁא בֵּיתָה,

לשון הקודש

הוא מן העולם העליון, שהרי התעלה לדרגת יוסף, וזה (דכ"א) זוכה לבינה. אף כן הכלי הנה בתחלה הוא הנה בדרגת יוסף, בעל האילן המתחנן, עומד ברצונו ושולט עליו, שהרי כל נקבה בדרמות הנקבה העץ המתחנן עומדת. כיון שהוא לא רצה לעמד באותה דרגה של יוסף ולא התקיים לשמש בה ולהתרבות בעולם ולעשות

אֵלֶּא סוּד עֲלִיוֹן הוּא, מִשּׁוּם שְׁהִתְהַפְּדוּ וְעָלָה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה. בֵּן הָיָה בְּתַחֲלָה, בִּיּוֹן שְׁעָלָה לְמַעְלָה, מִתְהַפְּדוּ הָאִילָן, וְנַעֲשֶׂה הוּא מַעוֹלָם עֲלִיוֹן, וְשׁוֹלֵט עָלֶיהָ וְזֹכֵה לְבִינָה.

בְּתַחֲלָה כְּשִׁעוֹלָה אָדָם לְשִׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה, מַה בְּתוֹב? (תהלים ב) ה' אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתְהָ אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ. אִזּוּ הוּא לְמַטָּה מִמֶּנָּה. בִּיּוֹן שְׁעָלָה אֵלֶיהָ, הָרִי

וְלֹא־אֶפְשָׂא בְּעֶלְמָא, וְלִמְעַבְד תּוֹלְדִין, כִּדִּין נְחִית
 לְתַתָּא, וְאִתְעַבִּידַת אִיהִי אִמִּיה. וְהָהוּא פְּרוּקָא,
 יְרִית יְרוּתָא דְיוֹסֵף, דְּהָוָה הוּא בְּקַדְמִיתָא וְאִיהוּ
 נְחִית לְתַתָּא.

כִּיּוֹן דְנְחִית לְתַתָּא, כִּדִּין אִתְקַיָּים בֵּיה, יִי אָמַר
 אֵלַי בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יְלַדְתִּיד. אִתְהַפֵּךְ
 אִילְנָא, מַה דְּהָוָה תְּחֻזְתִּיה וְאִיהוּ שְׁלִיט עָלֶיהָ,
 אִתְהַדַּר וְשְׁלִיט הָהוּא אִילְנָא עָלֶיהָ, וְאִיהוּ נְחִית
 לְתַתָּא. כִּיּוֹן דְּאִיהוּ נְחִית לְתַתָּא, הָהוּא דְיְרִית
 יְרוּתָא אֲתָר דְיוֹסֵף, אָבוּי אֲקָרִי, אָבוּי הָוֵי וְדָאֵי,
 כִּלְא אִיהוּ עַל תְּקוּנִיה וְדָאֵי כְּדָקָא יְאוּת.

בְּקַדְמִיתָא הָוָה מְעַלְמָא דְדְכוּרָא, וְהָא אִתְעַקַּר
 מִתַּמָּן, וְהִשְׁתָּא אִיהוּ מְעַלְמָא
 דְנִוְקָבָא. וְמַה דְּהָוָה אִיהוּ שְׁלִיט עָלֶיהָ, שְׁלִטָא אִיהִי
 עָלֶיהָ, וְאִתְהַדַּר לְמַהוּי בְּעֶלְמָא דְנִוְקָבָא. וְעַל דָּא

לשון הקודש

וְהוּא יָרַד לְמַטָּה. כִּיּוֹן שֶׁהוּא יָרַד לְמַטָּה,
 אוֹתוֹ שֶׁיִּרְשׁ יִרְשֵׁת מְקוֹם יוֹסֵף, אָבוּי
 נִקְרָא, אָבוּי יְהִיָּה וְדָאֵי, וְהַכֵּל כָּא עַל
 תְּקוּנָו וְדָאֵי כְּרָאוּי.

בְּתַחֲלָה הָיָה מְעוֹלָם הַזְּכָר, וְהָרִי נֶעְקַר
 מִשָּׁם, וְעַכְשָׁו הוּא מְעוֹלָם הַנְּקֵבָה. וְמַה
 שֶׁהוּא הָיָה שׁוֹלֵט עָלֶיהָ – הַיָּא שׁוֹלֵטָת
 עָלָיו, וְחֻזַּר לִהְיוֹת בְּעוֹלָם הַנְּקֵבָה, וְעַל

תּוֹלְדוֹת, אִזּוּ יוֹרַד לְמַטָּה, וְהִיא נַעֲשִׂית
 אִמּוֹ. וְאוֹתוֹ הַגּוֹאֵל יִרְשׁ אֵת יִרְשֵׁת
 יוֹסֵף, שֶׁהָיָה הוּא כְּרָא שׁוֹנָה וְהוּא יָרַד
 לְמַטָּה.

כִּיּוֹן שֶׁיָּרַד לְמַטָּה, אִזּוּ הַתְּקִיָּים בּוֹ, הִי
 אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יְלַדְתִּיד.
 הַתְּהַפֵּךְ הָאִילָן. מַה שֶׁהָיָה תַּחְתּוּי וְהוּא
 שְׁלֵט עָלָיו, חֻזַּר וְשְׁלֵט הָאִילָן הַהוּא עָלָיו,

לִית לִיה בֵּת זוּג כִּלְל. וְלֹא מִכְרִיזֵי עָלֶיהָ, עַל
נוֹקְבָא. דְּהָא מִעֲלָמָא דְנוֹקְבָא אֶתְהַדְרַר אִיהוּ.

וְהָהוּא גוּפָא קַדְמָאָה דְשַׁבְּק, אֶלְמָלֵא יְנַדְעוּן
וְיִסְתַּכְלוּן בְּנֵי עֲלָמָא, צַעְרָא דְאִית לִיה,
כִּד יִתְעַקֵּר מִעֲלָמָא דְדְכוּרָא, וְאֶתְהַדְרַר לְעֲלָמָא
דְנוֹקְבָא. יְנַדְעוּן, דְּהָא לִית צַעְרָא בְּעֲלָמָא, כִּהָהוּא
צַעְרָא. בֵּת זוּג לִית לִיה, דְּהָא לָא קִיּוּמָא בְּאֶתְר
דְּדְכוּרָא. לָא מִכְרִזֵי עָלֶיהָ, עַל נוֹקְבָא, דְּהָא
מִעֲלָמָא דְנוֹקְבָא אִיהוּ. וְאִי אִית לִיה בֵּת זוּג, הָוֵי
בְּרַחְמֵי, אַעְרַעַת בְּהַרְדֵי (נ"א בְּהַר) נוֹקְבָא, דְּעַד כְּעַן לָא
אִית לָהּ בַר זוּג. וְעַל דָּא תְּנִינוּ, דִּילְמָא יְקַדְמֵנוּ
אַחַר בְּרַחְמִים. אַחַר תְּנֵן. וְכִלְא אִיהוּ עַל תְּקוּנִיהָ.

וְעַל דָּא כְּתִיב (ויקרא כב) וּבֵת כִּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה
וַגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשָׂבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ

לשון הקודש

לו, שְׁהָרֵי אֵינוּ עוֹמְדִים בְּמָקוֹם שֶׁל זָכָר.
לֹא מִכְרִיזִים עָלָיו עַל הַנְּקֻבָּה, שְׁהָרֵי הוּא
מֵעוֹלָם הַנְּקֻבָּה. וְאִם יֵשׁ לוֹ בֵּת זוּג, זֶה
בְּרַחְמִים נִפְגָּשׁ עִם (בְּאַחַת) נְקֻבָּה, שְׂעֵד
עֲבָשׁוּ אֵין לָהּ בֵּן זוּג. וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, שְׂמָא
יְקַדְמֵנוּ אַחַר בְּרַחְמִים, אַחַר שְׂשִׁנְנוּ.
וְהַכֵּל הוּא עַל תְּקוּנָה.

וְעַל זֶה כְּתוּב, (ויקרא כב) וּבֵת כִּהֵן כִּי

זֶה אֵין לוֹ בְּכִלְל בֵּת זוּג, וְלֹא מִכְרִיזִים
עָלָיו עַל הַנְּקֻבָּה, שְׁהָרֵי הוּא תוֹר לְהִיּוֹת
מֵעוֹלָם הַנְּקֻבָּה.

וְאֹתוֹ הַגּוּף הָרִאשׁוֹן שֶׁהִשְׁאִיר,
אֶלְמָלֵא יִדְעוּ וְיִסְתַּכְלוּ בְּנֵי הָעוֹלָם אֶת
הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּשִׁיעֶקֶר מִן עוֹלָם הַזָּכָר
וְהוֹזֵר לְעוֹלָם הַנְּקֻבָּה, יִדְעוּ שְׁהָרֵי אֵין
צַעַר בְּעוֹלָם כְּאֹתוֹ הַצַּעַר. בֵּת זוּג אֵין

בְּנִעוּרֶיהָ. וּבֵת כְּהֵן, הִיא אוֹקִימָנָא מְלָה דָּא.
 אֲלִמְנָה, מִתְּהוּא גּוּפָא קְדָמָא. וּגְרוּשָׁה, דְּלֹא
 עָאֵלֵת לְפִרְגוּדָא דְּמִלְכָּא, דְּכָל אֵינוּן דְּלֹא קִיּוּמִי
 בְּעֵלְמָא דְּדְכוּרָא, לָא אִית לָהּ בֵּיה חוּלְקָא. הוּא
 אֲשֶׁתְּמִיט וְאֶעְקֵר גְּרַמִּיָּה מִעֵלְמָא דְּדְכוּרָא, לָא אִית
 לִיה חוּלְקָא בֵּיה וְעַל דָּא אִיהִי גְרוּשָׁה. וְזָרַע אֵין
 לָהּ, דְּאִי הָוּה לָהּ זָרַע, לָא אֲתַעְקֵר מִנִּיהּ, וְלֹא הָוּה
 נְחִית לְעֵלְמָא דְּנוֹקְבָא.

וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ, מָאן בֵּית אָבִיהָ. דָּא עֵלְמָא
 דְּנוֹקְבָא, דִּתְהוּא עֵלְמָא בֵּית אָבִיהָ אֶקְרִי,
 וְתְהוּא מָאנָא דִּתְהוּא אֲתַתְּקֵן לְאֲשֶׁתְּמִשָּׂא בֵּיה,
 אֲתַתְּפִיךְ וְאִיהוּ נְחִית לְתַתָּא, וְתְהוּא מָאנָא סְלִיק
 לְעֵילָא. בְּנִעוּרֶיהָ, כְּתְהוּא זְמָנָא דְּכְתִיב, אֲנִי הַיּוֹם
 יִלְדֶּתִיךָ, יִלְדֶּתִיךָ וְדָאִי, יָשׁוּב לִימִי עֲלוּמִיו, כְּמָה

לשון הקודש

נֶעְקֵר מִמֶּנּוּ וְלֹא הָיָה יוֹרֵד לְעוֹלָם
 הַנְּקֻבָּה.

וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ, מִה זֶה בֵּית
 אָבִיהָ? זֶה עוֹלָם הַנְּקֻבָּה, שְׂאוֹתוֹ הָעוֹלָם
 נִקְרָא בֵּית אָבִיהָ, וְאוֹתוֹ כְּלִי שְׁהִיָּה
 מְתַקֵּן לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, הַתְּהַפֵּךְ וְהוּא יוֹרֵד
 לְמַטָּה, וְאוֹתוֹ כְּלִי עוֹלָה לְמַעְלָה.
 בְּנִעוּרֶיהָ - כְּמוֹ אוֹתוֹ זְמַן שְׁכַתוֹב אֲנִי
 הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ. יִלְדֶּתִיךָ וְדָאִי, יָשׁוּב לִימִי

תְּהִיָּה אֲלִמְנָה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ
 וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ בְּנִעוּרֶיהָ. וּבֵת כְּהֵן
 - הָרִי בְּאֵרְנוּ דְּבַר זֶה. אֲלִמְנָה - מְאוֹתוֹ
 הַגּוּף הָרִאשׁוֹן. וּגְרוּשָׁה - שְׂלֹא נִכְנְסָה
 לְפִרְגוּד הַמְּלֵךְ. שְׂכָל אוֹתָם שְׂלֹא
 עוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזְּכָר, אֵין לָהֶם כּוֹ חֵלֶק.
 הוּא הַשְׁתַּמֵּט וְעֶקֶר עֲצָמוֹ מִעוֹלָם הַזְּכָר,
 אִז אֵין לוֹ חֵלֶק בּוֹ, וְעַל כֵּן הִיא גְרוּשָׁה.
 וְזָרַע אֵין לָהּ - שְׂאֵם הָיָה לָהּ זָרַע, לֹא

דְּהוּה (בְּקִדְמִיתָא) מִתְלִיסַר שְׁנִין וְלַעֲיִלָּא.

אִי זָכַאת לְאַתְתְּקִנָּא, הוֹאִיל וְשָׁבַה אֶל בֵּית אָבִיךָ,
מִלְחָם אָבִיךָ תֹאכַל, (דף ק"א ע"ב) תִּתְעַנַּג מִתְּהוּא
עֲנוּנָא. דְּעֵלְמָא דְנוֹקְבָא, דְּאֶכְלִי מִנְהִמָּא דְאֶבִירִים,
דְּנָחִית מִלַּעֲיִלָּא. אֲבָל לְאַסְתְּפִלָּא וְלַאֲתִהְיִי בְמַה
דְּאֲתִהְיִין שְׂאֵר עֲדִיקֵיִיא, לָא יִכְלָא בְגִין דְּהוּה זֶר
לְתַמְן. וְעַל דָּא לָא אֲכִיל קֳדָשׁ אֲבָל אֲכִיל תְּרוּמָתָא,
דְּאִיהוּ יְתִיב בְּעֵלְמָא דְנוֹקְבָא.

וּמַגּוּ דְאִיהוּ מִעֵלְמָא דְנוֹקְבָא, לָא אֲכִיל לִיה אֶלָּא
בְּלִילָה, דְכִתִּיב, (ויקרא כב) וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְטָהַר
וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחֲמוּ הוּא. דְּהָא קֳדָשׁ
דְּאִיהוּ מִעֵלְמָא דְדְכוּרָא, לָא אֲתֹאכִיל אֶלָּא בְיוֹם.
בְּגִינֵי כֹךְ (ירמיה ב) קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִיִּי רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
שִׁירוּתָא עֲלָאָה דְכָל עֵלְמָא דְדְכוּרָא, קֳדָשׁ אִיהוּ,

לשון הקודש

אוכל תְּרוּמָתָא, כִּי הוּא יוֹשֵׁב בְּעוֹלָם
הַנְּקֻבָּה.

וּמִתְנַזֵּף שֶׁהוּא מִעוֹלָם הַנְּקֻבָּה, לָא אוֹכַל
אוֹתוֹ אֶלָּא בְּלִילָה, שְׁכַתוּב (ויקרא כב) וּבָא
הַשָּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים
כִּי לַחֲמוּ הוּא. שְׁתַּרְי קֳדָשׁ שֶׁהוּא מִעוֹלָם
הַזְּכָר לָא נֹאכַל אֶלָּא בְיוֹם. מְשוּם כֹּךְ
(ירמיה ב) קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לַהִי רֵאשִׁית
תְּבוּאָתָהּ, רֵאשִׁית עֲלוֹנָהּ שֶׁל כָּל עוֹלָם

עֲלוֹמוֹ, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה (בַּתְּחִלָּה) מִשְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה
שָׁנִים וּמַעֲלָה.

אִם זָכַתָּה לְהַתְקִין – הוֹאִיל וְשָׁבַה אֶל
בֵּית אָבִיךָ, מִלְחָם אָבִיךָ תֹאכַל, תִּתְעַנַּג
מֵאוֹתוֹ הָעֲנַג שֶׁל עוֹלָם הַנְּקֻבָּה שְׂאוֹכְלִים
מִלְחָם אֶבִירִים שְׂאוֹרֵד מִלְמַעְלָה. אֲבָל
לְהַסְתַּפֵּל וּלְהִנּוֹת בְּמַה שְׁנִהְיִים שְׂאֵר
הַעֲדִיקִים לָא יִכּוֹל, מְשוּם שֶׁהִיָּה זֶר
לְשָׁם. וְעַל זֶה הוּא לָא אוֹכַל קֳדָשׁ, אֲבָל

וַיְמַה דְּסָלִיק בֵּיהּ, בְּקִדְשׁ יִשְׂרָאֵל הָוּהּ, וּבְגִינֵי כֶּךָ
קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִי רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ.

כֹּד רִוְחִין פְּקִידָאן, בְּאֵינוּן זְמַנִּין דְּפִקְדִין לְבִי
קִבְרֵי, אֵינוּן לָא פִקְדִין, דְּהָא לָא זְכָאן
לְעֵלְמָא דְקִדְשׁ, דְּכִתִּיב, (ויקרא כב) וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל
קִדְשׁ. וְאִי לָא זְכָה הָהוּא רִוְחָא לְאַתְתַּקְנָא כְּדָקָא
יָאוּת, פִּינוּן דְּאַחֲדָר בְּגִלְגּוּלָא, אֲפִילוּ בְּהָהוּא אֲתָר,
בְּתְרוּמָה לָא אָכִיל, וְזֶר אֲקָרִי, אֲפִילוּ לְעֵלְמָא
תַּתָּאָה וְלֹא אָכִיל בְּהּ. עַד הָכָא פְּרֻזָּא דָּא.

סָבָא סָבָא, פִּינוּן דְּשְׂרִיאַת לְשִׁמְטָא בִּימָא רַבָּא,
זִיל בְּרַעוּתְךָ, לְכָל סְטָרִין דִּימָא. הַשְׂתָּא
אִית לְגִלְגָּאָה, דְּהָא אֲמִינָא, דְּהָא פְּרוּקָא כֹּד אֲתִי,
עָאֵל גַּבִּי הָהוּא מָאנָא, דְּקָא אֲמִינָא, אֲעִיל תַּמָּן,
וְדַבִּיק תַּמָּן רִוְחָא (דְּעֵלְמָא) דִּילִיָּה בְּהָהוּא מָאנָא

לשון הקודש

לא אוכל בתְרוּמָה, וְנִקְרָא זֶר אֲפִלוּ
לְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן וְלֹא אוֹכַל בְּהּ. עַד פֶּאן
בְּסוּד זָה.

זְמַן זְמַן, פִּינוּן שְׁהַתְחַלְתָּ לְשׁוּט בֵּינָם
הַגְּדוֹל, לְךָ בְּרַעוּנְךָ לְכָל צַדִּי הֵינָם.
עֲבָשׁוּ יֵשׁ לְגִלוֹת, שְׁהָרִי אֲמַרְנֵנוּ, שְׂפִשְׁבָּא
הַגּוֹאֵל הָזֶה וְנִכְנָס אֵל אוֹתוֹ הַכְּלִי
שְׂאֲמַרְנֵנוּ, מִכְּנִים לְשֵׁם וּמִדְּבִיק שֵׁם אֵת
הַרוּחַ (שֶׁל הָעוֹלָם) שְׁלוֹ בְּאוֹתוֹ כְּלִי וְכִלּוּם

הַזְכָּר הֵיא קִדְשׁ, וַיְמַה שְׁעוֹלָה בּוּ, בְּקִדְשׁ
הָיָה יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם כֶּךָ קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל
לְהִי רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ.

בְּשִׂרְוִחוֹת פּוֹקְדוֹת, בְּאוֹתָם זְמַנִּים
שְׂפּוֹקְדִים אֵת בֵּית הַקְּבֻרוֹת, אוֹתָם לֹא
פּוֹקְדִים, שְׁהָרִי לֹא זּוֹכוֹת לְעוֹלָם הַקִּדְשׁ,
שְׂכֵתוֹב (ויקרא כב) וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל קִדְשׁ.
וְאִם אוֹתָהּ רוּחַ לֹא זְכָתָה לְהַתְמַן כְּרֵאוּי,
פִּינוּן שְׁחֹר בְּגִלְגּוּל אֲפִלוּ בְּאוֹתוֹ מְקוּם,

וְלֹא אֶתְעַבֵּד כְּלוּם, אֶפִּילוּ הֵבֶל דְּפוּמָא, יֵאוּת
 הוּא וְכֹךְ הוּא. סָבָא סָבָא, אִי תִימָא וּתְגַלִּי, אִימָא
 בְּלֵא דְחִילוּ.

שָׂאֵר בְּנֵי נֶשֶׂא דְעֶלְמָא, דְקָא מְסַתְלָקִי מִנִּיחָא, וְהָא
 יִדְעֵנָא, דְרוּחַ דִּילִיָּה שְׂבִיב בְּתַחֲמֵי אֶתְתָא
 דְהוֹת לִיָּה, וְרוּחָא אָעִיל תַּמָּן, מָה אֶתְעַבֵּד מִתְּהוּא
 רוּחַ. וְאִי נִסְבָּא הָאִי אֶתְתָא, אוֹף חֲכִי, מָה אֶתְעַבֵּד
 מִתְּהוּא רוּחַ דְשֶׁבֶק בְּהַ בְּעֵלְהָ קְדַמָּאָה, דְהָא גְבַר
 אַחֲרָא אֶתִי עָלְהָ.

לְאֶתְקִימָא רוּחַ בְּרוּחַ לָא אֶפְשָׁר, דְהָא הָאִי
 דְאֶתִי עָלְהָ הַשְׁתָּא, רוּחַ אָעִיל בְּהַ.
 וְכֵן תְּהוּא קְדַמָּאָה דְאֶסְתְּלִיק, רוּחַ אָעִיל בְּהַ. תְּהוּא
 קְדַמָּאָה דְאֶסְתְּלִיק בְּנִין הוּוּ לִיָּה, וְדָא דְהַשְׁתָּא לָא
 פְּרוּקָא אִיְהוּ, רוּחַ דְשֶׁבֶק תְּהוּא קְדַמָּאָה בְּתַחֲמֵי

לשון הקודש

שהשאריר בה בעלה הראשון, שהרי
 איש אחר בא עליה?

לְתַתְּקִימָא רוּחַ עִם רוּחַ אִי אֶפְשָׁר, שְׂחַרִי
 זֶה שְׂעַכְשׂוּ בָּא עָלֶיהָ, הַכְּנִים בְּהַ רוּחַ,
 וְכֵן אוֹתוּ הָרֵאשׁוֹן שְׂהַסְתְּלִיק הַכְּנִים בְּהַ
 רוּחַ. אוֹתוּ רֵאשׁוֹן שְׂהַסְתְּלִיק הָיוּ לוֹ
 בְּנִים, וְזֶה שֶׁל עַכְשׂוֹ אִינוּ גּוֹאֵל רוּחַ
 שְׂהַשְׂאִיר אוֹתוּ רֵאשׁוֹן בְּאוֹתוּ בְּלִי, וְכָא

לא נאבד, אפילו הבל הפה - יפה הוא
 וכך הוא. זמן זמן, אם תאמר ותנגלה,
 אמר בלי פחד.

שָׂאֵר בְּנֵי הָאָדָם שֶׁל הָעוֹלָם שְׂעוֹלִים
 מִפְּנֵי, וְהָרִי יִדְעֵנוּ שְׂרוּחוֹ הַשְׂאִיר בְּאוֹתָהּ
 אִשָּׁה שְׂהִיָּתָה לוֹ, וְהַכְּנִים לְשֵׁם רוּחַ, מָה
 נַעֲשֶׂה מֵאוֹתָהּ הָרוּחַ? וְאִם נִשְׂאֵת הָאִשָּׁה
 הַזֶּה, אִף כֹּךְ - מָה נַעֲשֶׂה מֵאוֹתָהּ רוּחַ

מֵאֲנֵי, וְאַתָּה הָאֵל אֲחֵרָא וְאַעִיל בָּהּ רוּחַ, וְדָאֵי לָא
 יִכְלִי תְרוּוִיחֵהוּ לְאַתְקִימָא בְּהַהוּא גּוּפָא דְאַתְתָּא
 בְּחֵרָא, אֵי נִימָא דְאַתְאֲבִיד, אֵי אֶפְשָׁר, מָה
 אֲתַעְבִּיד מִנִּיהּ.

אֹרְף הָכֵי אֵי אִיהִי לָא אֲתַנְסִיבַת, הַהוּא רוּחָא
 דְשִׁבְק בָּהּ בַּעֲלָהּ, מָאֵי אֲתַעְבִּיד מִנִּיהּ. אֵי
 נִימָא דְאַתְאֲבִיד, לָאוּ הָכֵי. כָּל דָּא צְרִיךְ לְגַלְאָה
 הַשְׁתָּא. סָבָא סָבָא, חָמִי מָה עֲבַדַת, וּבְמָה אָעִילַת
 גְּרַמְדָּ. קוּם סָבָא, אָרִים דְגַלְדָּ. קוּם סָבָא, וְאַשְׁפִּיל
 גְּרַמְדָּ קָמִי מְאָרְדָּ.

פְּתַח הַהוּא סָבָא וְאָמַר, (תהלים קלא) יי' לֹא גִבַּה לְבִי
 וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְגו'. דְדוּד מְלָכָא אָמַר דָּא,
 בְּגִין דְהָוָה מְלָכָא עֲלָאָה, וְשְׁלִיטָא עַל כָּל מְלָכִין
 עֲלָאִין, וְשְׁלִיטִין דְאִית מְמוּזְרַח וְעַד מְעָרְב, וְלֹא

לשון הקודש

עֲשִׂיתָ וּבְמָה הִכְנַסְתָּ אֶת עֲצָמָךְ. קוּם זְקוּן
 הָרַם דְגַלְדָּ! קוּם זְקוּן וְהַשְׁפֵּל עֲצָמְךָ לְפָנַי
 רַבּוֹנָךְ!

פְּתַח אוֹתוֹ זְקוּן וְאָמַר, (תהלים קלא) ה' לֹא
 גִבַּה לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְגו'. דְדוּד הַמְלָךְ
 אָמַר אֶת זֶה מְשׁוּם שְׁהָיָה מְלָךְ עֲלִיוֹן
 וְשׁוֹלֵט עַל כָּל הַמְּלָכִים הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַשְׁלִיטִים שֵׁישׁ מְמוּזְרַח וְעַד מְעָרְב, וְלֹא

הָאֲחֵר הָיָה וְהַכְּנִים בָּהּ רוּחַ, וְדָאֵי שְׁלֹא
 יוּכְלוּ שְׁנִיחֵם לְהַתְקִים בְּאוֹתוֹ גּוּף הָאִשָּׁה
 בְּאֲחֵד. וְאִם נֹאמַר שְׁנַאֲבִיד – אֵי אֶפְשָׁר.

מָה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ?

אִף כִּךְ אִם הִיא לֹא נִשְׁאַה, אוֹתָהּ רוּחַ
 שְׁהַשְׁאִיר בָּהּ בַּעֲלָהּ מָה נַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה?
 אִם נֹאמַר שְׁתֵּאֲבִיד – לֹא כִךְ. כָּל זֶה
 צְרִיךְ עֲבָשׁוּ לְגַלוּת. זְקוּן זְקוּן, רָאָה מָה

כָּלִיק עַל לְבִיָּה לְאַסְטָאָה מְאַרְחָא, וְתַדִּיר שְׁפִיל
לְבִיָּה קָמִי מְאַרְיָה, וְכַד הָזָה לָעִי בְּאַזְרֵיָתָא, הָזָה
מִתְגַּבֵּר בְּאַרְיָא, וְעֵינָיו תַּדִּיר מְאַיְכִין בְּאַרְעָא,
מִדְּחִילוֹ דְּמְאַרְיָה. וְכַד הָזָה אָזִיל בֵּין עַמָּא, לָא הָזָה
בִּיָּה גִסוֹת רוּחָא כָּלִל.

וְעַל דָּא כְּתִיב, יי' לֹא גָבַהּ לְבִי וְגו', לֹא גָבַהּ לְבִי,
אֵף עַל גַּב דְּאַנָּא מְלָכָא שְׁלִיטָא עַל כָּל שְׂאָר
מְלָכִין דְּעֻלְמָא. וְלֹא רָמוּ עֵינֵי, בְּזִמְנָא דְּאַנָּא קִיּוּמָא
קַמְדָּ, לָעִי בְּאַזְרֵיָתָא. וְלֹא הִלְכְתִי בְּגִדּוֹלוֹת
וּבְנִפְלְאוֹת מִמְנִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאַנָּא אָזִיל בֵּין עַמָּא.
וְאִי דוֹד מְלָכָא אָמַר הָכִי, שְׂאָר בְּנֵי עֻלְמָא עַל
אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְאַנָּא כַּמָּה אָנָּא שְׁפִיל לְבָא,
וּמְאַיְדָּ עֵינָא קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא. וְחָס לִי, דְּבְמַלְיָן
קְדִישׁוֹן דְּאַזְרֵיָתָא, יְרוּם לְבָאִי. בְּכָה וְדַמְעוּי נַפְלִין
עַל דִּיקְנִיָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁלִיט עַל כָּל שְׂאָר מְלָכֵי הָעוֹלָם. וְלֹא
רָמוּ עֵינֵי, בְּזִמְנָא שְׂאֵנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ וְעוֹסֵק
בַּתּוֹרָה. וְלֹא הִלְכְתִי בְּגִדּוֹלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת
מִמְנִי, בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ בֵּין הָעָם. וְאִם
דוֹד הַמְּלָךְ אָמַר כֵּךְ – שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם
עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְאַנִּי כַּמָּה אָנִי
שְׁפִיל לֵב עִם עֵין נְמוּכָה לְפָנֶיךָ הַמְּלָךְ
הַקּוּדֵשׁ, וְחָבַל לִי שֶׁבְּדַבְרִים קְדוּשִׁים שָׁל

עָלָה עַל לְבוֹ לְסַטּוֹת מִן הַדְּרָךְ, וְתַמִּיד
שְׁפִיל לְבוֹ לְפָנֶי רַבּוֹנוּ, וּכְשֶׁהָיָה עוֹסֵק
בַּתּוֹרָה, הָיָה מִתְגַּבֵּר בְּאַרְיָה, וְעֵינָיו
תַּמִּיד מְנַמְכּוֹת לְאַרְצָן מִפְּחַד רַבּוֹנוּ,
וּכְשֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בֵּין הָעָם, לֹא הָיְתָה בּוֹ
גִסוֹת הָרוּחַ כָּלִל.

וְעַל זֶה כְּתוּב (תְּהִלִּים קְל"א) ה' לֹא גָבַהּ לְבִי
וְגו'. לֹא גָבַהּ לְבִי, אֵף עַל גַּב שְׂאֵנִי מְלָךְ

אָמַר, סָבֵא לָאִי בְּחִילָא, כַּמָּה שְׁפִירָאן דְּמַעִין
עַל דִּיקְנָא, כַּמָּה דְּהוּה שְׁפִיר מִשְׁחָא
טָבֵא, כִּד הוּה נְחִית עַל דִּיקְנָא דְסָבֵא טָבֵא
דְאַהֲרִין. אִימָא מִילָךְ סָבֵא (דף ק"ב ע"א) דְּהָא מִלְכָּא
קְדִישָׁא הָכָא. שְׂאָר בְּנֵי נְשָׂא דְעַלְמָא, דְּקָא
אַסְתַּלְקוּ מִנִּיהּ, וְשָׁבְקוּ רוּחָא בְּהַהוּא מָאנָא, דְּהוּוּ
מִשְׁתַּמְשִׁי בֵּיהּ, וְאַתְנַסִּיבַת, וְאַתָּא אַחֲרָא וְאַעִיל
בְּהַהוּא מָאנָא רוּחָא אַחֲרָא, מָה אַתְעָבִיד מִהַהוּא
קְדַמָּא, כַּמָּה דְאַתְמַר.

תָּא חַזִּי, כַּמָּה עֲלָאִין גְּבוּרָאן דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא,
דְּקָא עָבִיד, וּמָאן יָכִיל לְמַלְלָא לֹוּן. כִּד הָאִי
בַּעֲלָה תְּנִינָא, אָתִי וְאַעִיל רוּחָא בְּהַהוּא מָאנָא,
רוּחָא קְדַמָּא, מְקַטְרָנָא בְּהָאִי רוּחַ דְּעָאֵל, וְלֹא
אַתִּישְׁבֵן בְּחֵדָא.

לשון הקודש

ונשאה, ובא אחר והכנים לאותו כלי
רוח אחרת, מה נעשה מאותו ראשון,

כמו שנתבאר?

בא וראה, כמה עליונים גבורות המלך
הקדוש שהוא עושה, ומי יכול להגיד
אותם. כשהפעל השני הזה בא ומכנים
רוח לאותו כלי, הרוח הראשונה
מקטרנת ברוח הזו שנכנסה (נלחמת), ולא
מתישבות באחד.

התורה ירום לבי. בכה ודמעותיו
נופלות על זקנו.

אמר, זקן עיף בכתי, כמה יפות
הדמעות על זקנה, כמו שהיה יפה השמן
הטוב כשהיה יורד על הזקן של הזקן
הטוב אהרן. אמר דברך, זקן, שהרי
המלך הקדוש כאן. שאר בני אדם של
העולם שהסתלקו ממנו, והשאירו רוח
באותו כלי שהיו משתמשים בו,

וּבְנֵי כֹהֵן אֶתְתָּא לָא אֶתִּישְׁבֵת כְּדָקָא יְאוּת,
 בְּחֵדֵי בַעֲלָה תְנִינָא, בְּגִין דְּרוּחָא קְדָמָא
 מְכַשְׁפָּא בָהּ, וְכִדִּין אִיהִי דְכִירַת לִיה תְּדִיר,
 וּבְכַאת עָלֶיהָ, אוּ אֶתְאַנְחַת עָלֶיהָ, דִּהָא רוּחָא
 דִּילִיהָ, מְכַשְׁפָּא בְּמַעְהָא כְּחוּיָא, וּמְקַטְרְנָא בְּחֵדֵי
 רוּחַ אַחְרָא, דְּעָאל בָּהּ מִבַּעֲלָה תְנִינָא. עַד זְמַן סְנִי
 מְקַטְרִינֵן דָּא בְּדָא.

וְאִי אַעֲבָר דָּא דְּעָאל, לְהַהוּא (אֶתְעֵרֵה) דִּיהוּה קְדָמָא
 (לְבַתְּרָה), דָּא קְדָמָא נָפִיק וְאַזִּיל לִיה. וְלִזְמִינֵן,
 דְּדַחֵי דָּא קְדָמָא לְהַהוּא תְנִינָא, וְאֶתְעֵבִיד לִיה
 מְקַטְרְנָא, עַד דְּאַפִּיק לִיה מֵעֲלָמָא. וְעַל דָּא תְנִינֵן,
 דְּמַתְרִין וְלַהֲלָאָה, לָא יִסַּב בַּר נֶשׁ לְהַאי אֶתְתָּא,
 דִּהָא מְלֵאךְ הַמּוֹת אֶתְתַּקַּף בָּהּ, וּבְנֵי עֲלָמָא לָא
 יִדְעִין, דִּהָא רוּחָא כִּיּוֹן דְּאֶתְתַּקַּף וְקָא נֶצַח לְהַהוּא

לשון הקודש

(התעוררות) שהיתה ראשונה (לאחר כך) - זו
 הראשונה יוצאת והולכת לה. ולפעמים
 שדוּחָהּ הראשונה הוּא אֶת אוֹתָהּ השֵׁנִיָּה
 וְנַעֲשִׂית לָהּ מְקַטְרֵג, עַד שְׂמוּצִיָּאָה אוֹתָהּ
 מִן הָעוֹלָם. וְעַל זֶה שְׁנִינֵן, שְׂמֻשְׁנִים
 וּמַעֲלָה לָא יִשָּׂא אָדָם אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת,
 שְׁהֵרִי מְלֵאךְ הַמּוֹת הַתְּחִיבָהּ בָּהּ, וּבְנֵי
 הָעוֹלָם לָא יוֹדְעִים שְׁהֵרִי הַרוּחַ, כִּיּוֹן
 שְׂנַתְחִיב וְנִצַּח אֶת אוֹתָהּ הַרוּחַ

ומשום כך האשה לא מישבת בראוי
 עם בעלה השני, משום שהרוח
 הראשונה מכשפשת בה, ואז היא
 זוכרת אותו תמיד ובוכה עליו או
 נאנחת עליו, שהרי רוחו מכשפשת
 במעיה בנחש, ומקטרגת עם הרוח
 האחרת שנכנסה בה מהבעל השני. עד
 זמן רב מקטרגים זה בזה.
 ואם מעבירה זו שנכנסה לאותה

רוּחָא אֲחֵרָא תְּנִינָא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה לָּא יִתְעַרְבַּ בְּר
נָשׁ אֲחֵרָא בְּהֵדָה.

חֲבֵרֵינָא, הָא יִדְעָנָא דְּבִאֲתָר דָּא אֵית לְכוּ
לְמִקְשֵׁי, וְלִימָא אִי חָכִי לָא מִית
בְּדִינָא הָא תְּנִינָא, וְלָא דִּינִין לִיה מְלֻעִילָא. תָּא
חֲזִי, כִּלָּא אִיהוּ בְּדִינָא, דִּינֵצַח פְּלוּנִי לְפְלוּנִי אִו
דְּלָא יִקְטֵרַג עָלִיה פְּלוּנִי לְפְלוּנִי. וּמָאן דְּנָסִיב
אֲרֻמְלָתָא, כְּמָאן דְּעָאל בְּנִמָּא, בְּרוּחִין תְּקוּפִין,
כִּלָּא חֲבָלִין, וְלָא יָדַע אִי יַעֲבֵר בְּשָׁלָם, אִי יִטְבַּע
גִּו תְּהוּמִי.

וְאִי דָּא דְּעָאל הֵהוּא רוּחָא תְּנִינָא, אֲתִתְקִיף וְנָצַח
לְהֵהוּא קְדַמָּאָה, תֵּהוּא קְדַמָּאָה נָפֵק מִתְּמָן
וְאֲזִיל לִיה. לָאן אֲתָר אֲזִיל לִיה, וּמָה אֲתַעֲבִיד.
סָבָא סָבָא מָה עֲבַדְתָּ. חֲשַׁבְתָּ דְּתַמְלִל זְעִיר, וְנִפְקַת

לשון הקודש

לַיִם בְּרוּחוֹת עֲזוֹת כְּלֵי חֲבָלִים, וְלָא יוֹדַע
אִם יַעֲבֵר בְּשָׁלוֹם אִו יִטְבַּע לְתוּךְ
הַתְּהוּמוֹת.

וְאִם זֶה שֶׁהַכְּנִים אוֹתָהּ רוּחַ שְׁנֵינָה
הַתְּחִיב וְנָצַח אֶת אוֹתוֹ הֲרֵאשׁוֹן – אוֹתוֹ
הֲרֵאשׁוֹן יוֹצֵא מִשָּׁם וְהוֹלֵךְ לוֹ. לְאִינְה
מְקוֹם הוֹלֵךְ לוֹ וּמָה נַעֲשֶׂה אִתּוֹ? זְמַן זְמַן,
מָה עֲשִׂיתָ? חֲשַׁבְתָּ שֶׁתְּדַבֵּר מֵעַט וְיִצְאָתָּ

הָאֲחֵרָת הַשְּׁנֵינָה, מִכָּאן וְהֲלָאָה לָא
יִתְעַרְבַּ אִישׁ אֲחֵר עִמָּה.

חֲבֵרִים, הֵרִי יִדְעָנִי שֶׁבְּמְקוֹם זֶה יֵשׁ
לְכֶם לְהִקְשׁוֹת וְלִזְמַר, אִם כֵּן, הַשְּׁנֵינָה זֶה
לָא מִת בְּדִין וְלָא דְּנִי אוֹתוֹ מְלֻמְעָלָה.
כִּי וְרָאָה, הַכֵּל הוּא בְּדִין שֶׁיִּנְצַח פְּלוּנִי
אֶת פְּלוּנִי אִו שְׁלָא יִקְטֵרַג עָלָיו פְּלוּנִי
לְפְלוּנִי, וּמִי שֶׁנִּשְׂא אֶלְמָנָה כְּמוֹ שֶׁנִּכְנַס

לְהֵאֵי, הָא עָאֵלֶת בְּאֶתֶר דְּלֵא עָאֵל בַּר נֶשׁ אַחְרָא,
 מִן יוֹמָא דְדוֹאֵג וְאַחִיתוּפֵל עֶבְדוּ בְעֵינֵי אֵלִין, בְּאֵינוּן
 אַרְבַּע מֵאָה בְעֵי, דִּהוּ בְעָאן עַל מְגִדְלָא דְפֶרַח
 בְּאֵוִירָא, וְלֵא אֶתִיב עֲלֵייהוּ בַר נֶשׁ, עַד דְּאֶתָא
 שְׁלֵמָה מִלְפָּא, וּבִירַר לֹון פֶּל חַד וְחַד עַל תְּקוּנֵיהּ.
 סָבָא סָבָא, רָזָא עֲלָאָה דְהוּה טְמִירָא, אֶתִית
 לְגַלְאָה, מָה עֶבְדִית.

סָבָא סָבָא, בְּקַדְמִיתָא הוּה לָךְ לְנִטְרָא אַרְחָךְ,
 וְתַסְתַּבֵּל בְּרִישָׁךְ. אֲבָל הַשְׁתָּא, לָאו שְׁעִתָּא
 לְאַתְטְמִירָא. סָבָא, אַהֲדַר בְּתַקְפָּךְ. הַהוּא רוּחַ דְנַפְק,
 לְאֵן אֲזִיל. בְּכַה וְאֶמַר, חֲבַרְיָא, פֶּל חֲנִי בְכֵיין דְקָא
 בְכֵינָא, לָאו בְגֵינֵיכוּ הוּא, אֶלָּא דְחִילְנָא לְמֵאֲרִי
 עֲלֵמָא, דְגֵלִינָא אַרְחִין סְתִימִין, בְּלֵא רְשׁוּ. אֲבָל גְּלִי
 קָמִי קְדָשָׁא בְרִידָ הוּא, דְּלֵא לִיקְרָא דִילִי עֶבִידְנָא,
 וְלֵא לִיקְרָא דְאַבָּא, אֲבָל רַעוּתִי לְפּוֹלְחָנָא דִילִיהּ,

לשון הקודש

זְקוּן זְקוּן, בְּתַחֲלָה הָיָה לָךְ לְשֹׁמֵר בְּרַבְרָא,
 וְתַסְתַּבֵּל בְּרִישָׁךְ. אֲבָל עֲכָשׁוּ אֵינְהָ
 שְׁעָה לְהַתְחַבָּא. זְקוּן, חוֹר בְּכַחְךָ. אוֹתָהּ
 רוּחַ שְׁיַצָּאָהּ, לְאֵן הוֹלְכֶתָ? בְּכַה וְאֶמַר,
 חֲבַרִים, כָּל הַבְּכִיּוֹת הִלְלוּ שְׁאֲנִי בּוֹכָה
 אֵינָם בְּגִלְלָכֶם, אֶלָּא פּוֹחַד אֲנִי לְרַבּוֹן
 הָעוֹלָם שְׁאֲנִי מְגַלֶּה דְרָכִים נִסְתָּרוֹת בְּלִי
 רְשׁוּת. אֲבָל גְּלוּי לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

לְזוּה? הָרִי נִכְנַסְתָּ לְמָקוֹם שְׁלֵא נִכְנַס
 לְשֵׁם אִישׁ אַחֵר, וּמִיּוֹם שְׁדוּאֵג וְאַחִיתוּפֵל
 עָשׂוּ קְשִׁיּוֹת אֵלוּ, בְּאוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת
 קְשִׁיּוֹת, שְׁהִיוּ מְקַשִּׁים עַל מְגִדְלָה הַפּוֹרַח
 בְּאֵוִיר וְלֵא הִשִּׁיב עֲלֵיהֶן אִישׁ, עַד שֶׁבָּא
 שְׁלֵמָה הַמְּלִךְ וּבִרַר אוֹתָם כָּל אֶחָד
 וְאַחַד עַל תְּקוּנֹו. זְקוּן זְקוּן, הַסּוֹד הָעֲלִיּוֹן
 שְׁהִיָּה טְמִיר בְּאֵת לְגַלוּת, מָה עֲשִׂיתָ?